

[Niels Westerby.]

og andre partier, der stemmer for dette forslag, også er det. Vi vil meget nødtigt være med til at forhøje lønmodtagerfradraget, uden at vi har sikkerhed for, at statens finansielle stilling er i orden. Vi vil altså gerne give tilsagn om, at vi vil være med til at skaffe denne dækning, og vi forventer, at andre også er det.

Når vi ikke vil stille forslag om en forhøjelse af hustrufradraget, ligger begrundelsen deri, at vi forventer hurtigt at kunne gennemføre en skattereform. Vi ønsker en skattereform med en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen, og jeg tror, det vil være rigtigt at se, om det kunne lykkes os i denne samling at få klaret, at også sambeskatningen fuldstændig ophæves, inden vi tager stilling til hustrufradragets forhøjelse. Men vi vil vende tilbage til det spørgsmål, hvis det ikke lykkes at få en skattereform igennem.

Jeg må vel også gøre den bemærkning, at jeg synes, det er en noget forkert praksis, finansministeren er kommet ind på, når han allerede før første behandling bebuder, hvilke ændringsforslag han vil stille til anden behandling. Det er dog meningen, at det er et samlet lovforslag, vi skal drøfte ved første behandling, hvor vi skal komme med de principielle synspunkter. Jeg havde nær sagt, at der er tale om noget i retning af en omgåelse af den normale procedure for lovgivningsvirksomheden.

Jeg vil gerne henstille til finansministeren, at han så vidt muligt altid indarbejder alle de forslag, han agter at stille, og det resultat, han når frem til, allerede før lovforslaget fremsættes. Ændringsforslag må være noget, der stilles under hensyntagen til den udvikling, der har fundet sted i udvalget og andre steder i mellemtiden, efter at man har haft første behandling — måske også under hensyntagen til de bemærkninger, der er fremkommet fra forskellig side under førstebehandlingen. Jeg synes altså, finansministeren her har anvendt en forkert praksis, og jeg vil gerne henstille, at finans-

ministeren gør sig umage for at undgå dette i fremtiden.

Vi vil gerne medvirke til lønmodtagerfradragets forhøjelse til 800 kr. Jeg gør samtidig den bemærkning, at ved den endelige skattereform ønsker vi, at lønmodtagerfradraget skal være 1.000 kr. — det har vi udtrykkeligt skrevet i vort skattereformforslag — men dette hænger også sammen med, om vi kan skaffe det nødvendige provenu ved gennemførelsen af en mer-værdiafgift.

Finansministeren (Henry Grønbaun): Jeg takker for den stort set velvillige modtagelse af lovforslagene. Hvad afskrivningslovforslaget angår, har jeg forstået, at det bakker man helt op; der er ikke nogen problemer dér.

Forslaget om en forhøjelse af lønmodtagerfradraget har jo mødt nogen modstand hos visse af ordførerne. Jeg vil gerne sige, at vi finder det helt naturligt at komme med dette forslag nu. Vi har haft det fremme før, og vi har også været i den situation, at vi måtte trække det tilbage igen. Men når det ligger sådan, at vi nu — det regner jeg med — kan se den situation i møde, at vi får gennemført en skattereform inden længe, så mener vi, at det er helt rimeligt, vi også begynder på at gennemføre de forskellige afsnit af denne skattereform, sådan som vi nu kan komme til det. I dag har vi altså ligningslovforslaget til behandling, og i denne forbindelse vil det være naturligt at fremsætte forslag om forhøjelse af lønmodtagerfradraget. Der er jo ikke nogen som helst tvivl om, at en sådan forhøjelse vil indgå i den samlede skattereform.

Jeg har også i fremsættelsen bebudet, at vi på en række andre områder vil komme med forslag i den kommende tid om ændringer, således at man, når kildeskatten til sin tid kan træde helt i kraft — formentlig fra 1. januar 1969 — har gennemført en række ændringer af skattelovgivningen som led i den samlede skattereform.